

[Brorsen.]

med Hensyn til Restaurering af gamle Kirker og eventuelt Opførelse af nye. Det har jo været Tilfældet tidligere, og jeg mener, det kan have sin Betydning, at man allerede paa et meget tidligt Tidspunkt af Forhandlingerne her bliver oplyst om, hvorledes Sammenhængen er paa dette Omraade.

Men tilbage saa til Socialministeriets Budget, der, som sagt, er oppe paa 145,6 Mill. Kr. Der er her en Stigning fra indeværende Aar paa 3 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at vi med Hensyn til dette enkelte Budget er kommet op paa et Beløb, der er meget højere end hele vort Statsbudget i 1914. Den højtærede Finansminister mener, at Udgifterne er ved at stabiliseres. Nu synes jeg nok, at 3 Mill. Kr. er ikke nogen ringe Stigning fra det ene Aar til det andet, og jeg er temmelig overbevist om, at vi maa forudse en stadig Stigning paa dette Budget.

Jeg vil øjeblikkelig understrege, at vi som altid fra Venstres Side er Tilhængere af en human og god og forsvarlig Sociallovgivning. Vi mener ingenlunde, at vore Aldersrentnydere og Invalidere nydere faar for meget, men vi har set netop i de senere Aar, hvorledes Kredsen er vokset, og det hænger naturligvis ogsaa sammen med de daarlige Tider, at flere og flere kommer ind under den Forsørgelse, der her er Tale om. De, jeg her har nævnt, faar altsaa efter vor Opfattelse ikke for meget, men hvad det kommer an paa netop med Hensyn til dette Budget, er at rense ud, om det er muligt, og faa Bugt med en Del af de Udgifter, som nu tynger, og som man maaske alligevel ved en fornuftig Politik kunde bringe ud af Verden.

Vi er forberedt paa, at vi fra Regeringens Side kommer til at møde forskellige Forslag om yderligere Understøttelser i det kommende Aar, hvorved Udgifterne altsaa paa ny vil vokse. Her vil jeg da rette den alvorlige Henstilling til Regeringen og til Socialministeren, om de ikke forinden vil faa det Spørgsmaal klareret, der er blevet saa meget diskuteret i Sommerens Løb: paa den ene Side Landbrugets Mangel paa Arbejdskraft og paa den anden Side, at vi Dag for Dag og Uge for Uge udbetaler Understøttelser til 60 000—70 000 Personer.

Vi maa vel alle kunne enes om, at det, det i første Række kommer an paa, hvis det er muligt, er, at Folk kommer i Arbejde, inden Ambulancen kommer i Virksomhed. Hele dette store Arbejdsløshedsspørgsmaal er naturligvis ikke mindst af Betydning —

ja, det er af Betydning for os alle, men er først og fremmest af Betydning for de Arbejdere, her er Tale om, og ikke mindst for de unge Arbejdere. Vi kan sige os selv, at det er fuldkommen demoraliserende, hvad vi jo ser adskillige Beviser paa, at de unge, naar de har udstaaet deres Læretid, bliver Svende og skal til at tage fat og tjene godt, saa kommer ud i Arbejdsløsheden. Visse Udtalelser fra fagorganiserede Folk kunde tyde paa, at de er ved at faa en anden Opfattelse end den, der ellers har været gældende, idet der dog er enkelte, der er kommet med Udtalelser om de stive Tariffer, der netop gaar ud over de unge Arbejdere, som endnu ikke har helt udlært til Trods for, at de har staaet i Lære i 3—4 Aar. Derfor vilde det temmelig sikkert medføre Bedring i disse Forhold, hvis Tarifferne kunde gøres noget mere elastiske, ikke mindst netop af Hensyn til de unge Arbejdere.

Der er i Forbindelse med hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet et Middel, som man antagelig vil ty til — det antydes i Statsministerens Tale —, nemlig at gaa i Gang med store offentlige Arbejder. Jeg vil ikke under alle Forhold afvise, at man gaar ind i et eller andet stort offentligt Arbejde, men med tidligere Erfaringer for Øje kan jeg forudsige, at det bliver meget store Beløb, der her skal skaffes til Veje. Jeg kan huske, at det netop i Perioden fra 1920 og en Del Aar frem i Tiden, hvor vi gik ind i disse store offentlige Arbejder, viste sig, at vi alligevel ikke fik saa forfærdelig mange i Arbejde til Trods for, at der blev anvendt kolossale Millionbeløb. Her maa man i særlig Grad have Opmærksomheden henvendt paa saadanne Arbejder, hvor man ikke skal hente dyre Materialer fra Udlandet, men hvor det meste kan gives ud til Arbejdskraft.

Men i det hele er Forholdet det med Hensyn til hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet, at Arbejdsløsheden er mindst, og de økonomiske Forhold i vort Land — og det gælder alle Samfundsklasser — er bedst, naar vort Hovederhverv, Landbruget, arbejder under tilfredsstillende Kaar. Jeg mener ikke, at de Folk, der er beskæftiget ved Landbruget, er vigtigere Personer end de, der er beskæftiget ved Landets Industri, som jeg ogsaa ønsker al mulig Lykke og Fremgang, men det er nu engang efter vort Lands Struktur af saa afgørende Betydning, at vort Hovederhverv, Landbruget, er under gunstige Kaar. Ikke alene for Landbruget selv har det Betydning, men det har Betydning ud i alle Grene af vort Samfund,